

Родопската (съ около 100 села), въ казитъ Неврокопска и Драмска. Отдѣлни села отъ тая група, може-би по-рано приели мохамеданство, се намиратъ въ Кавалско; повечето отъ тѣхъ обаче, особено мжетъ, сж двезнични и скоро ще се слѣятъ съ турската маса. По р. Струма е Крупнишко-симитлийската купчина съ шесть помашки села. По горня Места е Разложката купчина съ седъмъ помашки села. Брѣгалнишката помашка купчина държи по горня Брѣгалница съ 12 села. По срѣдния Вардаръ е значителната Тиквешка помашка купчина съ около 30 села. Равна на нея е Мъгленската помашка група, въ казитъ Сжботска, Воденска и Енидже-Вардарска съ около 30 села. Въ западномакедонскитъ крайща най-голѣми сж помашкитъ купчини въ Кичево съ около 15 села и въ Дебърско-Рѣканско съ около 40 села. По-малки сж купчинитъ въ Костурско, 12 села, Прѣспанско 10 села, Охридско 8 села. Въ Скопско има една купчина по Маркова-рѣка съ 6 села. За Шарската голѣма помашка купчина въ Гора и Сиреничъ, съ 50 и повече села, поменахме по-горѣ, стр. 52 заб.

При политическитъ промѣни, които станаха напоследъкъ на Балканитъ, часть отъ турското население избѣга, друга часть бѣ избита. Въ скоро врѣме турцитъ на половина ще се изселятъ изъ Македония, а слѣдъ нѣколко десетилѣтия турцитъ тамъ ще бждатъ голѣмо малцинство. Турчинътъ, петвѣковенъ господарь, не може да живѣе подчиненъ на своитъ роби друговѣрци. Заедно съ турцитъ ще се изселятъ голѣма часть и отъ помацитъ, които, както се рече, смѣсватъ вѣрата съ народността си и даватъ прѣднина на първата.

Албанци, власи и др. — До турското нашествие на Балканския полуостровъ албано-славѣнскитъ отношения сж били въ щета на албанското племе. Албания на мѣста била прошарена съ славѣнски колонии, а на друга мѣста цѣли области били заети отъ славѣни, и албанцитъ били прѣтопени. Множество бърда, рѣки, села въ Албания сега още носятъ славѣнски имена, а албанскитъ езикъ съдържа славѣнски елементи. Албания дълго врѣме бѣ подчинена на българската държава, прѣзъ IX, X и първата половина на XIII в. Срѣдния и южна Албания освѣнъ това бѣха подъ духовната власть на Охридската българската архиепископия. Това твърдѣ помогнало, щото прѣзъ срѣднитъ вѣкове многобройното сла-